

ГЛАВА VIII.

Симеонъ Богопримецъ и Анна Пророчица.

Въ това врѣмя живѣялъ въ Иерусалимъ единъ благочестивъ старецъ, който чакалъ утѣшеніе-то Израилево—пришествіе-то на Спасителя; нему было обѣщано отъ Духа Святаго, че нѣма да умре, докль не види Мессіѣ—Господа. Имя-то на тоя старецъ было Симеонъ. Въ онова время, кога принесли отроче-то Иисуса въ храма, Симеонъ былъ побуденъ отъ Духа Святаго да иде и той тамъ.

Като влѣзълъ въ храма, Симеонъ видѣлъ Отроче-то Иисуса, позналъ въ Него Искупителя и, като Го взелъ на рѣцѣ-тъ си, благословилъ Бога и во восторгъ сердеченъ воскликнулъ: „нынѣ отпущаеши раба Твоего, Владыко, по глаголу Твоему, съ миромъ; зачото видѣхъ очи-тъ ми спасеніе-то, което си приготвилъ Ты на всички-тъ народы! Азъ видѣхъ Свѣтъ, който ще присвѣти язычницы-тъ! Видѣхъ Славъ-тъ на народа Твой, Израиля!

Иосифъ и Марія ся чудили на всичко, что ся говорило за него. Симеонъ ги благословилъ и казалъ на Маріѣ: „Той ще бѣде на мнозинъ причина за паданіе и вставаніе. Ще стане прѣдметъ на много прѣкословія! И на самъ-тъ тебе оружіе ще прониже душъ-тъ ти. Чрезъ Него ще ся открьжтъ на много сърдца помышленія-та!“

Тамъ ся намирала и една прѣстарѣла вдовица, по имя Анна. Тя была вече на осемдесѣтъ и четири години. Была живѣяла съ мъжъ само седемъ години, овдовѣла още въ младость-тъ си и, отъ время-то на смъртъ-тъ мъжовъ си, провождала всичкій си животъ въ постъ, молитвъ и добры работы и неотстѣпно служила въ храма. Тя была Пророчица. Кога видѣла Отроче-то Иисуса, тя познала въ Него будущаго Спасителя и говорила за него на всички, които чакали спасеніе-то въ Иерусалимъ.